

A dense forest scene with a person in a blue jacket and a dog in the background. The foreground is dominated by a large, moss-covered tree branch. The background shows a thick stand of trees with green foliage.

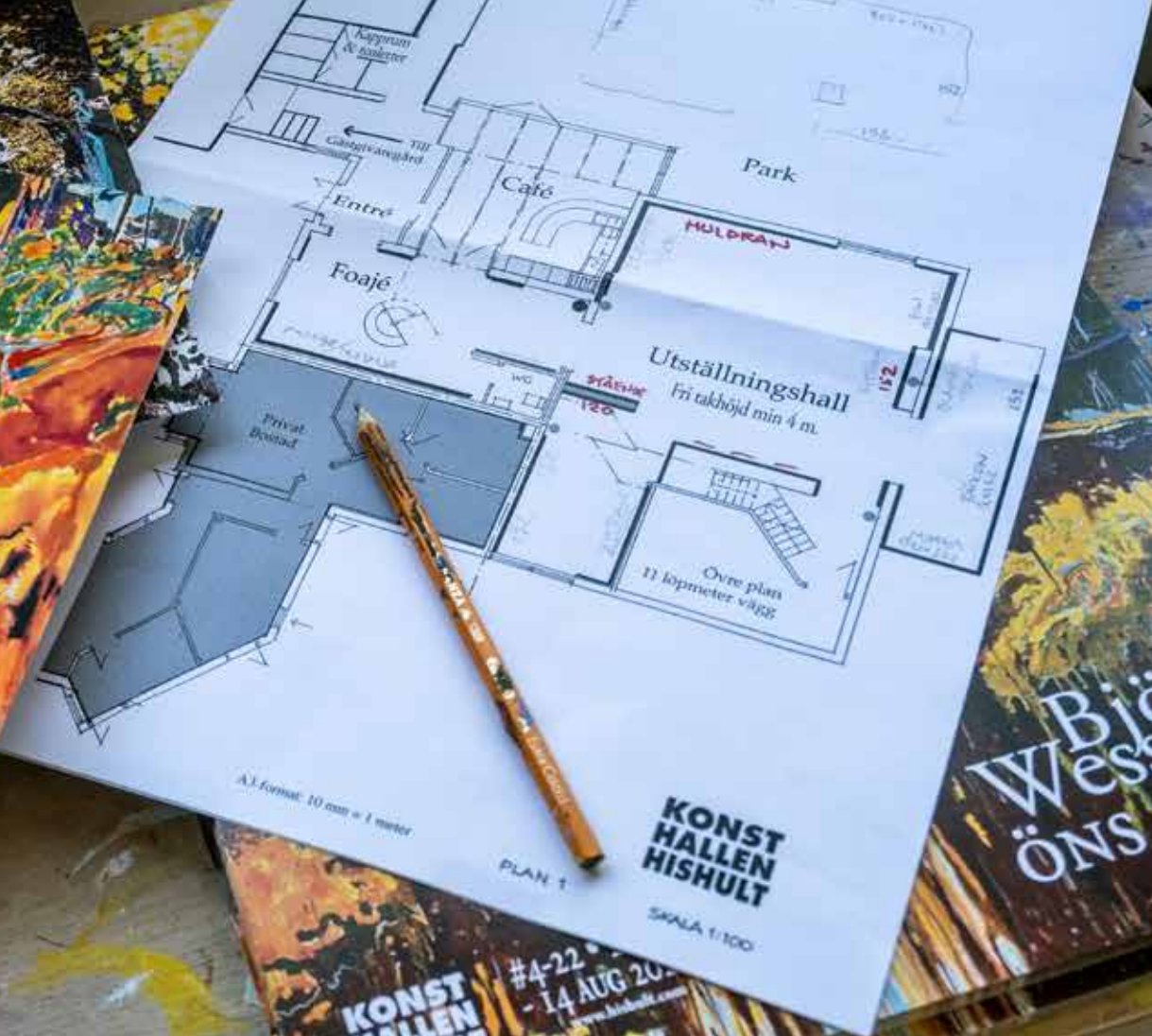
Björn
Wessman

ÖNS HJÄRTA

**KONST
HALLEN
HISHULT**

2 JULI - 14 AUGUSTI 2022

A3-format: 10 mm = 1 meter

PLAN 1

KONST
HALLEN
HISHULT

SKALA 1:100

Pingstdagen, den 5 juni, hämtade jag upp Konsthallens hovfotograf Håkan Elofsson* på stationen i Markaryd. Med transportbussen tog vi sikte mot Wessmanland, dvs Sollenkroka, udden längst ut på Värmdö i Stockholms södra skärgård. Det var tre huvudsyften, förutom att som vanligt ivrigt och villigt njuta av Björn Wessmans gästfrihet. Utställningen skulle planeras i lite mer detalj, målningarna skulle packas för transporten hem och Håkan skulle på sitt personliga sätt dokumentera konstnären i miljö, både vad gäller ateljé, rhododendronparken och under Björns vandringar i den omgivning där han hämtat mycket inspiration inför denna utställning.

KÅ (Kjell Åke Gustafsson)

Björn, ännu en gång en utställning på Konsthallen Hishult – börjar bli lite svårt att hålla koll på vilken det är i ordningen**, men spelar mindre roll för det är lika efterlängtat – av alla! Denna gång med en utställning som Du kallar ÖNS HJÄRTA och det bör väl betyda att Du syftar på Din plats för målningarnas tillkomst, längst ut på Värmdö i Sollenkroka där Du har Ditt tillhåll med ateljé och bostad. Men jag vill minnas att när Du bytte ateljé, från den i Vällingby till Din nuvarande, så sa du ungefär som så – ”nu tror nog många att jag skall bli en skärgårdsmålare, men det kommer inte att ske. Mina motiv kommer inte att vara från min närmiljö”! Redan för ca 5-6 år sedan kunde det så försiktigt dyka upp skärgårdsmotiv och sedan har Du också haft Din vackra rhododendronpark som inspiration och motivval. Inför denna utställning känns det nästan som Du har haft blicken ner i buskar, bland rotvältor och kärr. Faktiskt lite likheter med hur Ditt måleri såg ut under mitten av 1980-talet, i alla fall upplever jag det så. Naturligtvis med en helt annan färgpalett, men ändå!
Du har ändrat Dig?

BW (Björn Wessman)

Ingenting och allt har ändrats de senaste tre åren. Vi har alla varit med om en tid ur led vad gäller hälsa och möjligheter att röra sig och resa. Två år har jag isolerats på ön i hopp om att slippa pandemins åverkan. På gott och ont. Det goda är mina utforskningar av reservatet på ön jag lever min mesta tid på. Vindö Park min egen 3D projektion av naturen, ett måleri med klippor, träd, rododendronbuskar, mossor och lingonris som växer samman i ett naturligt samtal om naturens nätverkande, har jag bokstavligen framför ögonen. Under åren som gått sedan utställningen Alla Landskap 2019, har jag och vår hund Lizzy korsat våra spår otaliga gånger i skogens nätverk av stigar.

”I målarprojektet ÖNS HJÄRTA, vänder jag ryggen åt kustlinjen och blickar inåt. I skärgårdens inre möter jag kärrmarker och träsk, våta håligheter som speglar väder och skogens dolda strukturer. Rotvältornas groteska undersidor lurar ögat och tycks som Huldrans svarta ryggtavla.” (Utdrag ur nya boken PANGEA)

**se utställningsförteckning på sid 46

*Håkan Elofsson har även fotograferat till följande kataloger;
2017 Astrid Sylwan, 2020 Clay Ketter, 2021 Eva Bengtsson och 2022 Göran Johansson

Som om en cirkelrörelse har jag hittat tillbaka till ett kontrastrikt mörker likt mitt 80talsmåleri, men med en färgstarkare palett hämtad från de sydländska landskapen. En sann syntes kanske, men ingenting är hugget i sten!
En målare ändrar inte stil, men förhoppningsvis utvecklas både konstnären och tavlor i uttryck. Förfärligt vore det annars. En gammal devis lyder ”gräv där du står”. I snart tre år har jag gjort just det; hämtat inspiration från omgivningarna.

KÅ

Du har ju också en ateljé i södra Frankrike, där du också ”gräver där du står”, men betyder det att Dina landskapsmålningar från södern kommer att bli mörkare och färgstarkare. Finns det något samband i allt det här, likt en dominoeffekt? Och hur kommer det att påverka Ditt måleri ”Norri från”?

BW

..Najnaj naj som du brukar säga, det finns inga heliga band mellan vad som är passerat och det nya. Jag gör mig inga regler jag inte kan hålla. Gjort är gjort och så går vi vidare. MEN jag måste kunna tillåta mig själv att inspireras av nyvunna insikter vid tillbakablickande måleri. Inför en utställning för 2 år sedan valde jag att under sommaren i min ateljé i Aniane låta mig inspireras av morgonens powerwalks över vinkullarna. Jag lyssnade kärleksfull på sommargyllingen, den gulaste fågeln med svarta vingar. Liksom jag besökte biätarnas näste just innan deras uppflog från svarta håligheter i den röda vägbrinken. Registrerade händelserna i videosnuttar på Iphonen och målade sedan in en svärta jag tidigare undvikit i bilderna. Delacroix hävdade att skuggor är violetta, eller vilken färg som helst bara du balanserar målningens harmoni.
Nu vågade jag nyttja en svärta som helst blandas av monastralblå, krapplack och såpgrön, en varm svärta. I de dunkla 80talsmålningarna använde jag samma recept men då var den vita färgen den starka kontrasten. Norrland liksom sydvästra Frankrike gav mig en ”ljusare” syn på tillvaron.
Mina träsk mynnar inte i mörkerseende utan som alla flöden i havet, till slut.
Det hav som till slut åter ska omsluta Pangea, min vision om naturens läkande krafter.
(se text i boken Pangea)

KÅ

Vid Din första utställning på Konsthallen Hishult 1995, så visade Du några målningar som hade titeln Världsmarknad. Dessa bestod av 9 mindre bilder, med ett litet mellanrum, på en och samma duk – ungefär som en bildberättelse eller en seriestrip. Sedan dess har det vid ett flertal tillfällen blivit ”mindre” enskilda målningar som i utställningar presenterats på liknande sätt, tätt tillsammans i ett block/konglomerat där den gemensamma effekten/upplevelsen blir något alldeles extra.

Görs dessa målningar som separata verk för att sedan kombineras ihop till en enhet, eller finns idén där redan från början när målningarna kommer till?

Målningssviten (bilden till vänster) som finns med på denna utställning känns också som utsnitt eller detaljer från de övriga verken. Eller kanske rentav som en förstudie! Vilka eller vilken kommer först?

BW

”Världsmarknaden” liksom de tidigare niosviterna ”Alla Landskap” kom till i avsikt att spränga den stora bilden i bitar, som om fraktaler. Snapshots ur verkligheten. Att formulera det myller vi lever i. Kanske som en provkarta av uppbrutna landskap, ett Pangea som flutit isär. För att förstå helheten måste vi se delarna. Med kameran samlar jag detta sprängstoff, i andra länders landskap, i bergen, i korallreven och idag med blicken långt in i sumpskogens djup. Allt hänger samman som mykorrhizan under lingonen och mossorna! Och kommunicerar.

I Öns Hjärta har jag ur det insamlade fotomaterialet först skapat de stora dukarna. De mindre målningarna i niosviten är därefter bildfragment ur de större, mer eller mindre lika urbilden. Denna arbetsgång befriar mig från likheten och formulerar vad jag kallar den organiska abstraktionen.

Men det kan lika gärna vara tvärtom.

KÅ

Under större delen av Din karriär har Du varit trogen Dina format på målningar och det är ju allmänt känt att Björn Wessmans målningar är av det större slaget. Samtidigt kan jag också känna att under de drygt 25 år som vi har jobbat tillsammans så har stort blivit större – det måste Du väl hålla med om!

Men vad är det som driver Dig att måla så stora format? Rent praktiskt borde det vara ett problem, både för Dig och de tillkommande nya ägarna av Dina målningar.

Har denna tanke aldrig slagit Dig?

Att sedan få förmånen att ställa ut Dina stora målningar är en ynnest. Min erfarenhet är att en besökare på en utställning av Björn Wessman får oftast en upplevelse av det extraordinära slaget. Ett minne för lång tid framåt och en önskan om att få se mer.

Man kan ju inte önska sig mer av en utställning/utställare.

Vår rutin i arbetet inför en utställning, som har arbetats fram under åren, gör ju det hela så mycket roligare. Varje år så blir det flera ateljébesök och besök av Dig på Konsthallen. Målningar och idéer stöts å blöts. Ständiga visningar av målningar, färdiga och på G. Telefonsamtal om ditt å datt, oftast något väldigt viktigt som snabbt blir bortglömt! Detta gör att man blir stärkt i känslan av nära vänskap och att tillsammans får möjlighet att göra en vacker och minnesvärd utställning, samt att vi båda ser fram emot nästa!

BW

Jag har skrivit det i en tidigare bok; ”Stort måleri” behöver inte betyda stora format. Ivan Augueli är en stor målare med små format, liksom Chardin’s små grå stilleben är storArtat måleri.

Inför naturscenerier som Tablemountains i Australien och Afrikas fynboslätter, liksom invid Tornedalens vidsträckta storhet stod jag i valet och kvalet!? Går detta verkligen att fånga i Helmer Osslunds oftast modesta format? Jag tog upp den handske jag själv kastat i luften. Prövade en duk på 300x500 cm och kände samma frihetskänsla som den gången jag stod på Bunnerstötens kala hjässa och blickade ut över Jämtlandsfjällens vidder. Förvisso har både fjäll och vingårdar porträtterats i stora format av mig och blivit kvar i ateljéns gömmor. Men långt ifrån modesta målningar av min hand hänger både i Sidney och Rättvik, ja till och med i EUskrapan i Bryssel. Men det är inte storleken som avgör utan uttrycket. Jag syftar till att inbegripa betraktaren i bilden. Bjuda in till vandringar i mina landskap och trädgårdar oavsett 2a eller 3dje dimensionen. Allt i en förförelseakt som har gamla anor. Så, välkomna in i skärgårdens sumpskogar! Lika mustiga och skrämmande sköna som mangroveträsk fulla av luriga väsen.

NGER
2021

SILJANRI
Ejorin W

KÅ

Uppenbart för alla som ser katalogbilderna är förekomsten av gammeldags uppstoppade djur, främst fåglar, som Du har utplacerade i Din ateljé. Inte utan att man undrar varför?

BW

Det korta svaret är att min eminente gallerist Kjell Åke Gustafsson gav mig rubbet, bortsett från en berggub som hyrt in sig på livstid hos mig, i 65-års present. Detta för att bli av med de dammiga mumierna som slagit sig ner i hans garage och boklager. Praktisk och givmild vän!

Det längre; för att jag har alltid haft ett djupt, men amatörmässigt förhållande till ornitologi alltsedan jag fick Durango Förlags fågelbok i Kamrattstipendium i fjärde klass på Enhetskolan i Örebro. Därtill kommer min djupa beundran för mormor Annie's förvildade trädgård där nötskrikor och ekorrar slogs om skulorna från Annie och morfar Josefs matbord. Grävlingar och rävar har vi gott om här på ön därtill horder av rådjur och älgar som förnöjt mumsar på mina späda rhododendronknoppar då de spirar som bäst om våren.

KÅ

Gav och gav, mitt minne säger att Du bad och tjatade till Dig dyrgriparna. Men men, det är ju en egen liten historia vid sidan om. Tanken med min fråga var om dessa relikter, som kanske var våra förfäders statussymboler, tillför någonting till miljön i och omkring Din ateljé?

Om Du skulle vara intresserad så har jag en uppstoppad gädda också!!!

BW

Mitt naturintresse ser kanske inte ut som renässansmänniskans. Varken som Carl von Linné's vetenskapliga blick eller som Lars Johnsons måleriska öga för levande fåglar. I min uppväxt såg jag endast uppstoppade djur, fåglar och elefanter på Malmö Museum i smått skrämmande miljöer. Att som holländarna fånga steglitzor och hålla dem i skrangliga burar för dess skönsång, en sorgelåt, ter sig för mig absurt. Däremot kan dessa dammiga mumier som omger mig i ateljén ge en tusch som om naturen kommer närmare, som om de får ett andra liv.

En vältränerad och lufttorkad gädda ingick i en ljushylt utställning på Galleri W i Simrishamn i tidigt åttioal. Monterad i ett kollage sitter den möjligen på väggen hos en burgen skånsk bonde på Österlen idag. Den såldes med andra ord.

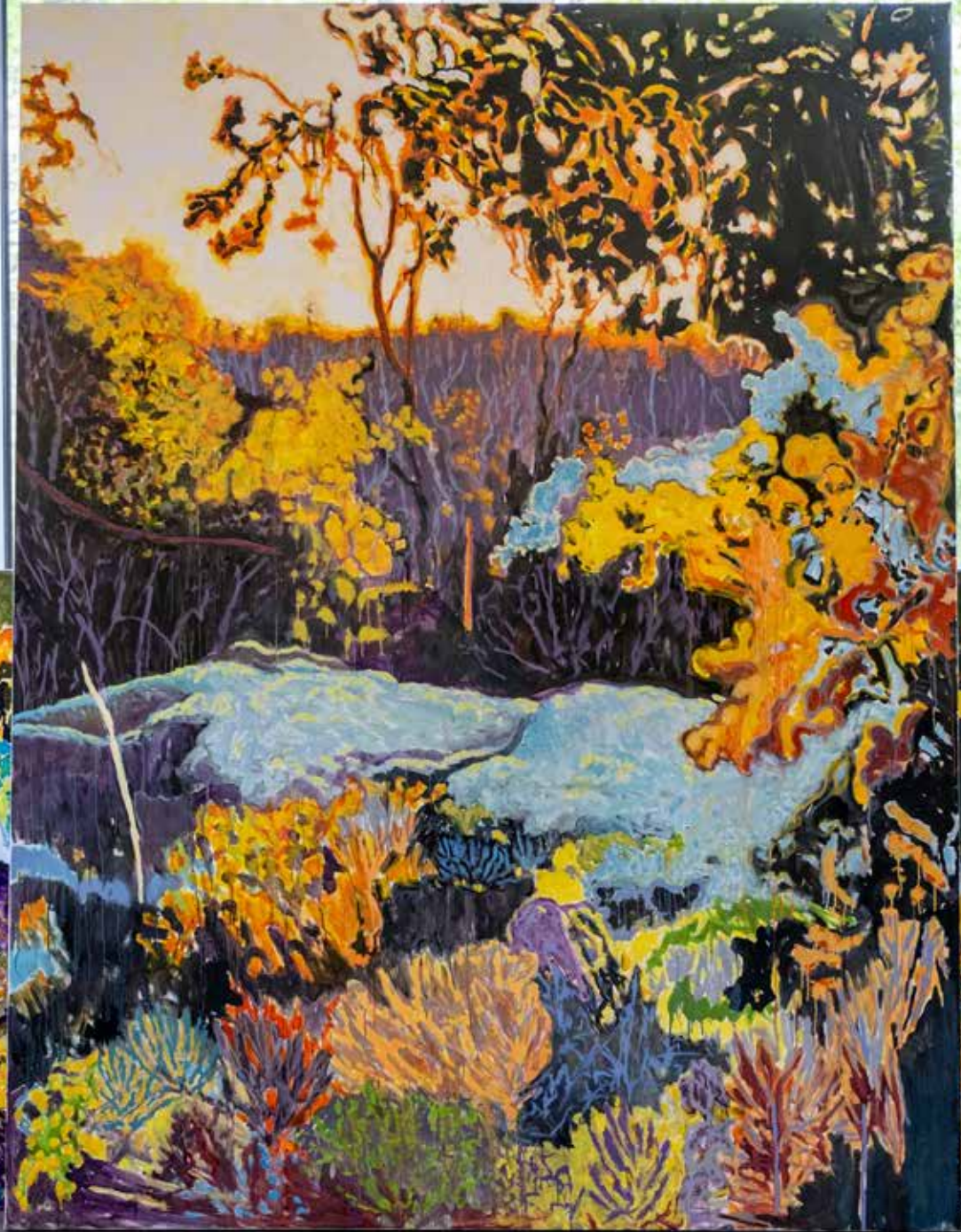

SILJANRING III
Björn Wessman 2012

KÅ

Inför denna utställning så har Du också låtit trycka tre nya grafiska blad. Till min stora glädje har det gjorts i screentryck (serigräfi) ett tryckförfarande som enligt min mening passar speciellt bra för Dina bilder. Tekniken är inte ny för Dig, men det var många år sedan Du använde Dig av den. Var det självklart för Dig att komma tillbaka till denna teknik? Var de bara att hoppa rakt in i Catarina Landbergs tryckateljé och sätta igång?

Det är två stycken blad i format 50x50 cm med vardera i 8 färger, *BLÅSUGA* och *RÖDMENA*, samt ytterligare ett med format 60x100 cm i 12 färger – *BÄCKEN*. Motiven i de tre nytryckta bladen är också direkt hämtade från den senaste tidens måleri, det som kommer att ställas ut på Konsthallen. Är det utsnitt från målningarna eller är det fristående helt nya motiv?

Vad betyder och vad har grafiken betytt konstnärligt för Dig? Är det något som Du även i framtiden fortsättningsvis också kommer att jobba med?

BW

Jag har arbetat med grafik i de flesta metoder men kanske aldrig känt mig riktigt bekväm som målare. Du måste bearbeta bilden som ska tryckas på ett alldeles bakvänt sätt.

Mina första grafiska verk gjordes hos Catarinas far, den legendariske Ingvar Landberg. Det i mina ögon starkaste trycket från den tiden är screentrycket *Ismista*. Ett dramatiskt vattenfall som en hyllning till Marcus Larsson och August Strindberg. Långt senare efter koppartrycksperioder hos Ole Larson i Helsingborg, övertalade framlidne vännen och grafikern Måns Heidvall mig att pröva litografi på ett nytt och som han sade passande sätt för en färgstark målare. Sagt och gjort och oavsett att du sitter med en plastbit som målas med svart tusch och krita så lyckas vi i samspråk framställa grafik i kontrastrik och färgstark form. Innan Måns gick bort hann vi trycka ett antal verk man kunnat se hos Konsthallen Hishult. Idag har jag funnit en Måns frände i Catarina som även har arbetat sida vid sida med Måns. Catarina lyssnar av konstnären, tolkar och vägleder mig på ett generöst och inspirerande sätt. Nu har vi inom några månaders tid framställt tre verk i silkscreentechniken. De två mindre bilderna är tolkningar av skisserna för *Träskbilderna*. Den tredje finns att betrakta som just oljemålningen *Bäcken* i stort format på utställningen. Svårt att missa den tror jag.

Det känns vid dags dato som om Atelier Landberg och jag har mer att hämta ur min fatabur.

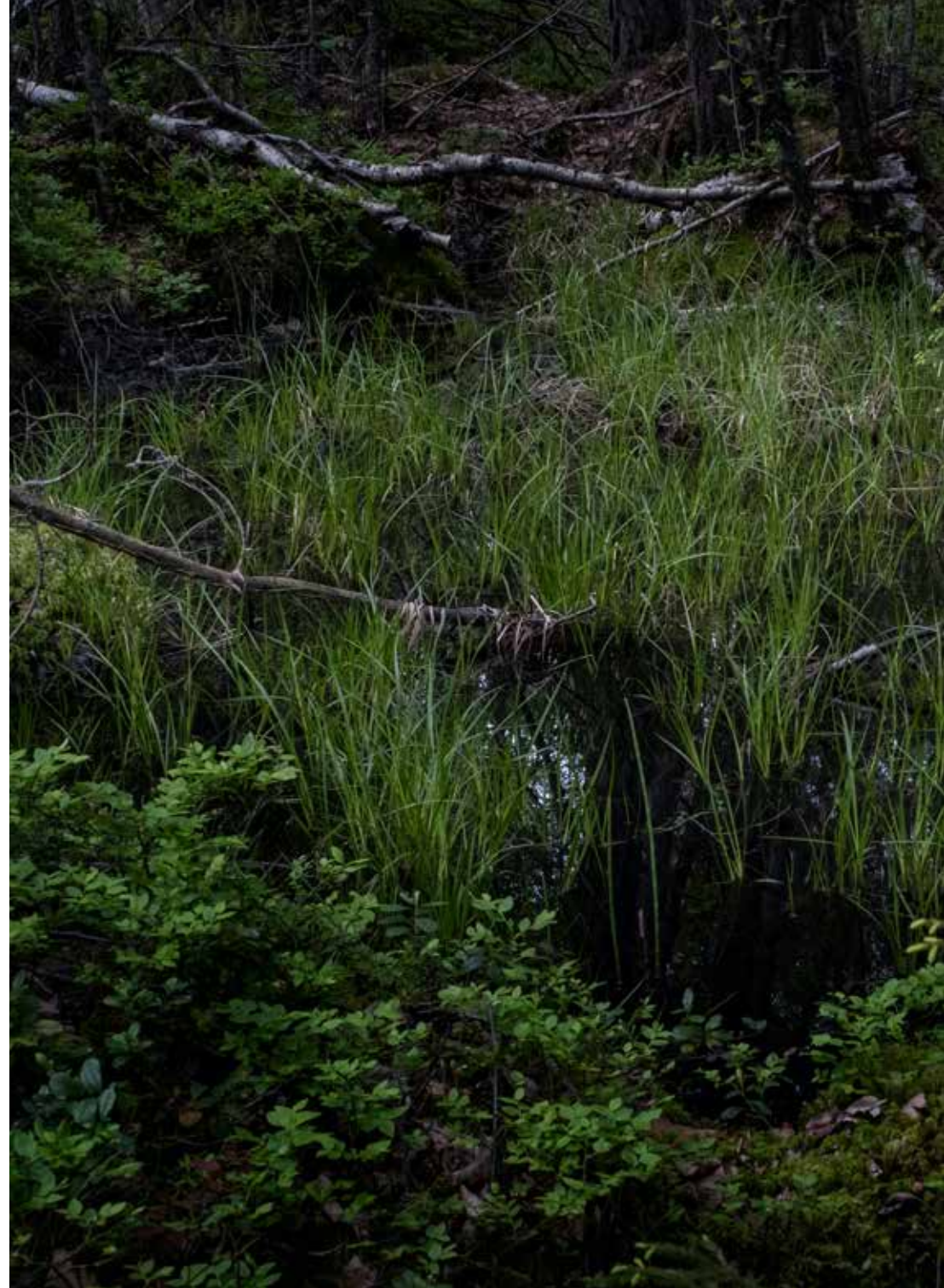

ÅHÅL'

in Weismann 20

KÅ

Nu, så här på slutet, lite livselixir – trädgård och hund. Du och Dina återkommande påstötningar om att jag borde göra något för att få lite extra hyffs på Konsthallens trädgård i törnrosasömn. Projektet ASA-stenar (1997) blev för mig bara en av alla nya pålagor som skulle skötas i trädgården. Att försöka hålla den i sitt ursprungsskick tog ungefär lika lång tid som att fixa trädgården i övrigt. Och det var väl just så det kändes, att fixa – snabbast möjlig. Ingen större glädje utan bara kroppsarbete. När Du sedan började med övertalning för att försöka få mig intresserad av rhododendron så kan jag erkänna att jag inte ens var måttligt intresserad. Men nu är jag tacksam för att Du stod på Dig och fick mig att känna glädje och inspiration av att ta hand om och utveckla trädgården för att nu våga kalla den Park, med glädje och stolthet.

Min motprestation kan kanske tillskrivas att envist uppmuntra Er att skaffa hunden Lizzy. Ditt livsprojekt Vindö Park och promenader och dialoger med Lizzy har blivit till en nödvändig vardag som tydligt ger en omätbar inspiration och glädje, vilket jag kan se stråla ut ur Ditt måleri. Jag känner mig helt övertygad om detta och ser med spänning fram emot kommande tillfällen då vi planerar för nästa utställning på Konsthallen Hishult.

BW

Käre vän, så här är det. Det finns ett kinesiskt filosofiskt talesätt: ”Livet börjar när du anlagt en trädgård”. Där skulle vi kunnat avsluta katalogens dialog, men det vore för korthugget med all vår gemensamma möda i boken med mylla och muntert munhuggeri.

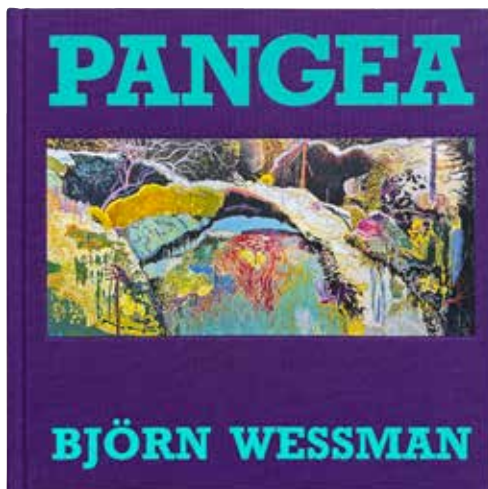
Våra trädgårdsambitioner har tagit väl använd tid från mycket annat lika viktigt. Det är sant. Men vilken lycka vi båda kan erfa när vi blickar in i våra parkers villiga växande. Vilken berusande känsla att se alla våra ”vulgära Ladies”(rhododendronhybriderna) vräka ut sin färgkakafoni under bok och tall. Din park som antagit formen av ett konstverk byggt av allsköns ting och material, men inte minst av Holger Hachmanns villiga framodlade skönheter. De plantor som vi båda stuvat in i skåpbilen så full att några trillade ut i tullen i Malmö. Min park blir av naturliga skäl vad man kallar en Woodlandpark. Ett samarbete mellan det vilda och det valda. En symbios som förenar vårt ursprung med naturen och det liv vi väljer att leva idag.

Utan Lizzy Beats, familjens Kromfohrländer, kärleksfull som få, vore livet, om ej värt att leva, o så mycket fattigare. Utan henne som spårhund i min jakt efter ljusglimtar ibland rotvältor och sumpiga träsk vore min vandring i skogens nätverk oändligt ensam. Under senaste tidens konvalescens har hon hjälpt mig att finna glädjestunder i den gråaste dager. Därtill har hon envist ockuperat min favoritfåtölj i ateljén under långa arbetspass. Nosat mig i knävecken då jag tråkade ut henne med min ouppmärksamhet.

Allt detta och mycket mer har gett mig mod att framhärda i mitt egensinniga arbete. Inte att förglömma mina övriga familjemedlemmar Inger och Isidor och deras entusiastiska stöd. Tillsammans, dig min vän Kjell Åke inbegripen, tror jag att vi gör världen lite bättre och gladare att leva i för många andra.

Björn Wessman
Född 1949 i Hässleholm.
Bor och verkar i Sollenkroka, Värmdö.
Kungliga Konstakademien 1976-1981

Utställningar på Konsthallen Hishult
1995 – Världsmarknad
1997 – ASA-stenar (både inne och ute)
2001 –
2007 –
2010 – del i ”Olle Kåks – minnesutställning”
2011 –
2015 – Norrom
2019 – Alla landskap + ”Konsthallen 25ÅR”
2022 – Öns hjärta

ISBN: 978-91-89270-37-4

Utgiven 2022 av:
Arvinius+Orfeus Publishing AB

Redigering: Björn Wessman,
Peer Eriksson och Inger Breitholtz

Grafisk form och foto: Peer Eriksson

Format & omfång: 25x25 cm och 208 sidor

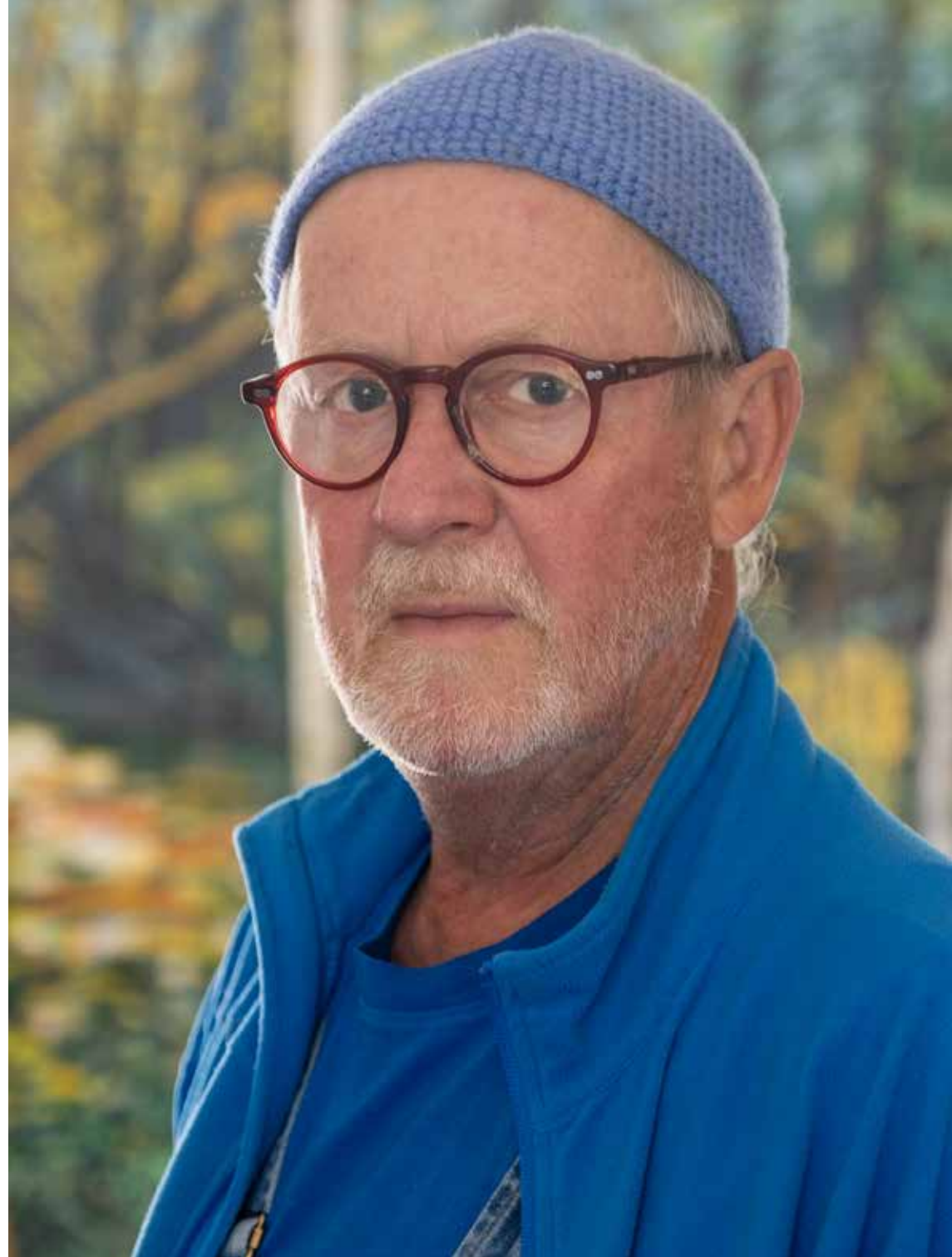
PANGEA kan även beställas genom
info@sthartagency.se

”PANGEA är en autobiografi skriven av konstnären och författaren Björn Wessman – en av Sveriges idag mest framstående samtida konstnärer. I hans egensinnliga bildvärld söker han naturens essens i presens, i ett skeendets magi. I PANGEA, alla landskaps ursprung, får läsaren uppleva hur kontinenterna åter förenas i hans måleriska värld. Med en poetisk abstraherande blick skapas en klangrik kolorit, en egen bildvärld vi kan referera till, där naturabstraktionens gränser stimulerar till reflektion över vår egen relation till naturen. Wessmans konst är långt bortom de etablerade koderna för representation. Den utgör ett slags resiliens, i form av en tilltro till naturens egen förmåga att läka. I PANGEA får vi kronologiskt följa konstnärens måleriska utveckling i bild och text, med början på Stockholms konstscen 1981. I den rikt illustrerade boken skriver Wessman om arbetsprocessen i ateljén, om andra konstnärers influenser, om resor till exotiska platser, och om hans egen Vindö Park, den tredimensionella målningen”. PANGEA finns både i en svensk och engelsk edition.

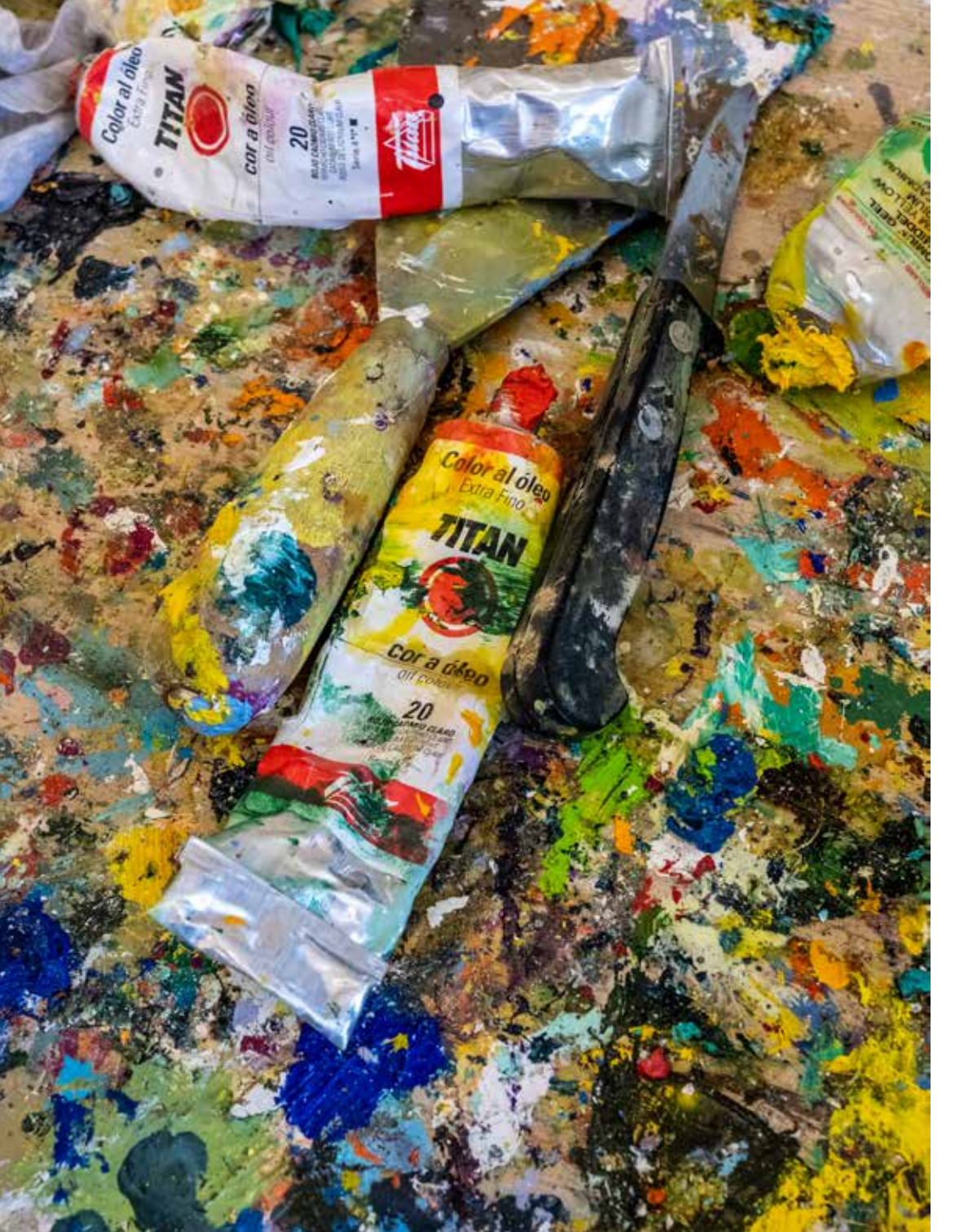
Katalog #166 i en löpande serie utgiven till varje utställning sedan starten 1994

Katalogens idé & form – KÅ Gustafsson • Texter av Björn Wessman och KÅ Gustafsson • © Foto Håkan Elofsson
Upplaga – 2.500 ex • Konsthallen Hishult, 2022 • Markarydsvägen 10, SE-312 53 Hishult, Sweden • +46-(0)430-40321
www.hishult.com / konsthallen@hishult.com • www.bjornwessman.se • ISBN 978-91-88875-19-8

Öppet: Maj-Augusti: Tisdag-söndag 12-17.00, September-april: Onsdag-fredag 12-16.00, lördag-söndag 12-17.00

Color al óleo
Extra Fino

TITAN

cor a óleo
Oil Colors

20

TITAN

Color al óleo
Extra Fino

TITAN

cor a óleo
Oil Colors

20